

дѣтели и словесцы.

Ико се нѣгда рѣдитъ словопрѣнїе, или се слычитъ да продѣла нѣкой слово противъ нашего мнѣнїа, не трѣба ѡбїе да се ѡжесточаваме и да противословиме. Ико ли ѡвѣче видитъ ни се какъ е прилично да противословиме, то трѣба да го ѡучиниме весьма благообразно и внимателно.

Наипаче трѣба да се пазиме за да не ѡзвблїчаваме ѡвнѣ нѣкого, и да мѡ речеме: „лажешъ, тѣмъ работа не е такѡва,,. но когда ѡмаме да ѡпровѣргнемъ слово на нѣкого, трѣба прѣжде да мѡ ѡскаме ѡзвиненїе, и послѣ да речеме, какъ: „видимисе, или мнїмисе, или чѡхъ да казѣватъ, какъ тѣмъ работа е ѡначе,,.

Ико ли нѣкой противословитъ на все то шѡто казѣваме, не трѣба да негодѣваме, но паче тоба да ѡвѣщаваме ѡучтивѡ и съ крѡтость, ѡложивше слово то ни безъ гнѣва. ѡбїе ѡвѣче трѣба да попѣстиме, когда то видиме какъ ѡмаме грѣшка, ѡ не да се придерживаваме горделивнѡ на такѡво мнѣнїе, какъ тѡкмѡ мѡ ѡмаме всека правда, но дрѡгите не ѡ прѡемнатъ.